

KATKI

"VAKIF-DER

Yayın Organıdır"

STRATEJİK PÜF NOKTASI

**UTANGAÇ TANRILAR
&
MAHCUP PEYGAMBERLER**

MART - 1995

YIL: 8 (+17) Sayı: 28 (+37) KDV Dahil 20.000 TL.

TÜSTAV

"SEKS BAĞIMLISI" ve/veya "DÜŞÜNME ÖZÜRLÜ" OLANLARIN ANLAYAMADIKLARI STRATEJİK PÜF NOKTASI

İnsan (Emek) Bilimi, insanı cevher olarak inceleyip işleyen bir bilimdir.

Bu bilim, insanla ilgili (Sosyoloji, Psikoloji, Tarih vs. gibi) bütün bilimsel branşları ve sanatsal dalları bünyesinde birer yan küme, yan set (co-set) olarak ihtiva ettiği gibi tüm dinleri, dinsel öğretileri ve büyüleri de izah eder.

Bilindiği gibi insan tüm hayvanların aksine olarak çiftleşme becerisini, öğrenerek kazanır. Ama bu akla mugayir, "baştan çıkma şartları" anlamında bir öğretimdir. Çünkü mevsimsel periyodik uyarıcıları ve doğal cinsel refleksi dumura uğramış (körelmiş) ve bununla birlikte başlıca cinsel refleks uyaranlarını ihtiva eden tenasül uzuvları da önce kazandı -dikine- anatomik yapı içinde (apış arasında) sonra da giysiler altında gizlenmiştir. Onun içindir ki insanın cinsel temas yapabilmesi için ona -zamanın estetik normlarına uygun- yeni yeni cinsel uyaranlar ve/veya fetişler vasıtasıyla şartlı refleksler kazandırmak gerekir.

Bu durum aynı zamanda insanın, canlılığın en temel karakteristiği olan çoğalma fonksiyonuna karşı çıkararak varolduğunun veya türediğinin açık bir delilini teşkil eder...

Böylece doğal otomatik çoğalma mekanizmasının dışına çıkmış bulunan insanın, çiftleşme veya cinsel temas sorunu insanlığın başlıca spesifik problemi olmuştur. Özellikle insanlara hangi çağ veya yaşlarda ve de hangi kaliteyi tutturdıkları zaman evlenme izni (icâzeti) verilmesi sorunu uzun çağlar boyunca insanlığın zihnini meşgul etmiş ve değişik zaman ve şartlarda biribiri ile çelişik gibi görünen pek çok dinsel ve/veya töresel kural ortaya çıkmıştır. Yani meselâ nüfusun çoğalması istenen

hallerde veya kaliteli insan gerektiğinde ortaya çıkan değişik toplumsal şartlar, evlenme kurallarını belirlemiştir.⁽¹⁾ Ama genellikle bütün dinsel ve töresel öğütler evlenmeyi daima akla bağlamış ve evlenmek için akli başında olmak şartını tavsiye etmişlerdir. Ancak aklın nesnel (bilimsel) bir tarifi olmadığı için akli başında insanı seçme meselesi de diğer akıllı insanlara bağlanmıştır. Yani bu öğütler ancak akıllı insanlar silsilesi kurulabildiği durumlarda uygulanabilmiştir. Çünkü nesiller arasında geleneksel olarak iletilen erginlenme âyinleri veya imtihanları bile zamanla erginliğin objektif kriterleri olmaktan çıkmıştır.

Günümüz Dünyasındaki kanunî düzenlemeler ise, geçen asrın pozitivist bilim anlayışına bağlı olarak evlenme yaşını -genellikle- biyolojik büyümenin tamamlandığı yaşların alt sınırı olan 18. yaş olarak belirlemiştir. Gerçekten de genellikle kızlarda biyolojik büyüme yaşı 18 yaş civarında tamamlanmaktadır ama erkeklerin büyümesi bazan 24-25 yaşlarına kadar sürmektedir.

Ayrıca biyolojik büyümenin veya olgunlaşmanın aklî ve ruhî bakımdan olgunlaşma demek olmadığı, cinsel ilişkinin ise insan türünün sebebi vücuduna yani aklî ve ruhî yapısına zararlı olduğu da bugün artık bilinmektedir.

Yani aslında biyolojik büyümenin tamamlanarak beden organlarının ebatlarının ve oranlarının sabitleşmesi ile ergen insan ancak refleksif davranışlarını hakkıyla kontrol etmeyi başarabilir ve biyolojik genlerle gelen becerilerinin bilincine varır. Ama melekelerinin farkına varabilmesi yani ruhunu tümüyle (melekeler ve beceriler olarak) tanıyabilmesi veya aklını başına devşirebilmesi için bu sınırdan sonra daha fazla zaman geçmesi gerekir.

Çünkü şayet doğuştan melekeleri muhtel değilse her insan ergenlik çağından sonra geçireceği serüvenlerde reflekslerinin ve onlara bağlı becerilerinin boşa çıktığı veya çıkarıldığı durumlarda yani dengesini kaybettiği, kararsızlığa düştüğü durumlarda yani her türlü kurnazlığın veya cinliğin iflâs ettiği durumlarda dengeyi, kararlılığı sağlayan bazı güçlerin

(1) Bu cümleden olarak meselâ kastî düzenlerde fizikî insan gücüne duyulan gereksinme dolayısıyla evlenme yaşının çok aşağılara çekildiği, ama meselâ Anadolu'daki tarikat sistematığının sağlam olduğu dönemlerde ise bazı insanlara hiçbir zaman evlenme icazeti verilmediği, hatta iğdişliğin müesseseleştirildiği görülmektedir.

devreye girdiğini hisseder ve bunu dinsel öğreti tesirindeki bazıları "tanrı elimden tuttu" veya "melekler koluma girdi", "malûm oldu" gibi; sanatsal branşlara âşinâ olanlar, "ilham geldi", "içime doğdu", "gönül gözüm açıldı", ve de Yunus Emre gibi "Bende bir ben var benden içerû" şeklindeki ifadelerle; fizikî branşlara yakın olanlar da meselâ "kafamda her türlü sath-ı mailde eksenini değiştirmeyen bir jiroskop var" şeklinde anlatmaya çalışırlar. Bu durum aynı zamanda onların keskin bir feraset kazandığı ve herkesin kolay kolay anlayamayacakları şeyleri kolayca idrak edebildikleri bir hâli ifade eder.

Böyle bir idrak, ileri yaşlarda insanın, en zor durumlarda bile meditasyon yaparak yani her türlü çağrışım ve şartlı reflekslerin üstüne çıkıp melekelerinin kontroluna girerek doğruyu bulmasını, hatta cinsel gücünü yitirdiği ileri yaşlarında veya üçüncü döneminde, dinsel dogmaların, kadîm törelerin bağınaz bekçisi olacağına veya bazı şeyleri devamlı tekrarlayan (takıntılı) müziç bir bunak haline geleceğine, yahut da seks manyak bir sapık şekline dönüşeceğine, tekrardan sevecen ve yaratıcı kişiliğini kazanmasını, icat ve keşiflerde bulunmasını sağlayacaktır. Tabii ki bu aşamada kazanılan sevecenlik ve bilincine varılan sevgi kavramı hertürlü hayvanî reflekslerden ve tatminden bağımsızlaşmış -eskilerin Tanrı sevgisi dedikleri- rafine ve anonim bir sevgi olmuştur...

Dolayısıyla demek ki insanın ruhen ve aklen olgunlaşabilmesi için biyolojik ergenlikten sonra da -geçici de olsa- bir süre cinsel ilişkiden uzak durması ve/veya böyle bir alışkanlık kazanmaması gerekir. Çünkü erken yaşta kazanacağı cinsel şartlı refleksler, hem melekelerinin güçlenmesini önleyecek hem de ruhunun sesini (veya kalbinin sesini) dinlemeyi veya melekelerinin kontrolu altına girmeyi öğrenmesini yani meditasyon yaparak yaratıcı faaliyetlerde bulunmasını imkânsız kılacaktır. Yani bir gencin, hayvansal ergenlikten sonra da ayrıca akranları ile grup hayatı yaşayıp melekelerini güçlendirici oyunlar ve/veya âyinler tertipleyerek maksimum meleke gücüne veya ruhî olgunluğa ermesi ve de bunun bilincine varması gerekir:

Son tahlilde denilebilir ki bir ülkenin kendi gücü ile, sadece kendi insan kaynağına ve iç dinamiklerine dayanarak, kendikendine kalınabilmesi için herşeyden önce o ülkedeki gençleri, melekelerinin güçlenmesi yönünde, çok hoşlanacakları eğlenceli bir yarışa veya ya-

rışmaya sokarak⁽²⁾, onların cinsel ilişkiye başlama veya alışma yaşı sınırını mümkün olduğu kadar ileriye temdit etmek gerekir. Yoksa, gençlerin, daha çocuk yaşta iken cinsel temas öğretilerek erkenden evlendirilmesi esasına dayalı bir geleneksel kastî öğretinin hükümlerine aykırı olarak, gelişmeden sözetmek ancak bir politik demagojidir.

İşte kolonyalistlerin olanaksız saydıkları işin (kendikendine kalkınmanın) püf noktası budur. Ki İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı bünyesinde kurulacak olan Gençlik Kulüpleri'nin misyonu da bu olacaktır. Yani esas mesele, bir ülkedeki fıtraten melekeleri güçlü olan insanları ayıklar, seçerken (seleksiyon), aynı zamanda onların -yaratıcı olabilmeleri için- melekelerini güçlendirip kötü etkilerden koruyarak bilgilenmelerini sağlamak meselesidir. Ki bu da ancak bir "metodolojik" veya "sistemik" çerçevede nihaî çözüme kavuşabilir. Veya ancak bu şekilde yani, yeni yeni metodlar, sistemler geliştirilerek nihaî çözüme doğru yaklaşım sağlanabilir...

Bilindiği gibi Dünya'da gelmiş geçmiş büyük insanların hemen hepsi ya hiç evlenmemiş, ya da -halkının geleneklerine göre- çok geç evlenmiş kişilerdir. Üstelik unutulmamalıdır ki hemen bütün dinler evliliğe karşı müesseseler ve/veya misyonlar oluşturmuşlar ve genel cinsel imsak şartları koymuşlardır. Ve de bütün geleneksel öğretiler aslında sadece aklı başında olanlara evlilik icazeti verilmesini öğütlemişlerdir.

(2) Öyleki bu yarış mevcut bütün eğlence biçimlerinden daha câzip ve mevcut bütün dinsel âyin şekillerinden daha çekici ve anlamlı olmalıdır. Ki böylece de eğlence sektöründe dönen ve yeraltı dünyası ile bir kısım sosyetik fırlamalar tarafından paylaşılan paranın büyük kısmı ile tekkeci tarikatçıların gerici faaliyetlerine giden paranın tümü eğitim hizmetlerine, bilimsel teknolojik araştırmalara ve sanatsal etkinliklere kanalize edilebilsin. Yani bataklık kurutulup bir kültür ortamı yaratılabilsin...

Zaten doğru dürüst seçme-yetiştirme yapabilecek bir eğitim sistemi kurulduktan sonra yeraltına baba veya tekkeye şeyh olabilecek güçlü insanların bu sistemin dikkatinden kaçması da pek mümkün olmayacaktır.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra Alman ve Japon mucizesini yaratan iktisatçılar bile gerçek bir kalkınmanın eğlence ve eğitim sektörlerinden başlatılması gerektiğini sezmiş ve plânlamalarına buralardan başlamışlardır. Ama bizim kuvvete yetiştirilmiş iki iktisat dehalarımızın(!) bunu anlamaları mümkün değildir.

Halbuki günümüzde bu insaniyet kuralı da diğer pek çok kural gibi tersyüz olmuş ve sebeple sonuç yer değiştirerek insanın evlendirildiği takdirde -sorumluluk yüklenerek- adam olacağı şeklinde ifade edilmeye ve uygulanmaya başlanmıştır. Üstelik giderek evlilik müessesesi de önemini yitirmiş ve yalın olarak cinsel ilişki gençlere, hayatın yegâne amacı olduğu ve bunu biran önce ve bütün incelikleriyle(!) öğrenmenin de büyük bir mârifet(!) sayıldığı şeklinde empoze edilmeye başlanmıştır. Halbuki aklen idrak edilmesi mümkün olmayan hayvanî bir davranışı taze beyinlere bir mârifet olarak lâNSE etmek, insanlığa yapılabilecek en büyük kötülüktür.⁽³⁾ Çünkü bırakalım bir kısım melekeleri doğuştan bozuk olan genç insanların hayvanlaşmalarını (veya psikopatolojik olmalarını) bir yana, ruhen sağlıklı olanların bile kazanacakları paradoksal düşünce ve ifade alışkanlığından dolayı içine düşecekleri düşünce davranış uyumsuzluğu durumu ve bundan neşet edecek bunalımlar izahtan vârestedir...

Bu durumun kolonyalizmle sıkı sıkıya ilişkisi vardır. Yani meselâ Dünya'nın bugünkü nüfus ve çevre probleminin yegâne sorumlusu ve sanığı kolonyalizmdir. Ve de tabiidir ki böyle bir kalitesiz insan kalabalığı pek çok problemi de beraberinde getirecektir.

Çünkü kolonyalizm aslında muayyen bir zaman ve yerde (Greklerde, Roma'da veya Batı Avrupa'da) çıkmış bir avuç birey insanın⁽⁴⁾ mucit ve kâşifin, diğer insanları hayvan gibi görüp onları -beslenmeyle ve çiftleşmeyle

TÜSTAV

(3) Kaldığı ülkemizde çocuk yaşta masturbasyona alıştırma, ensest (fücur) ve hertürlü sapık seks etkinlikleri maalesef epeyce yaygındır. Bu dejenerasyon ancak İnsan (Emek) Bilimi'nin tatbikattaki parlak sonuçları görülüp seks ilişkisinin, insanlık için üremekten başka fayda sağlamadığı hatta zararlı olduğu anlaşılınca önlenabilir.

(4) Uzun yüzyıllar kilisenin töhmeti altında yaşamış seks günahkârları ve bekâret kemercileri lâtin ülkelerinin insanların, soğuk Kuzey Avrupa'nın romantik halklarının, veya yağmurlu, rutubetli adaların soğuk İngilizlerinin hatta zengin ve bâkir koca bir ülkenin tedirgin fatihleri(!) ABD'lilerin, yığıdıkları servetlere ve Dünya çapında kurdukları sömürü düzenine dayanarak -şuursuzca ve çılginca- seks ile ilgili komplekslerinin üzerine gitmeleri, bizim gibi görmüş geçirmiş Doğuluları yanıltmamalıdır. Aslında onların yaptıkları, papazların cennetini

ilgili- şartlı refleksler, alışkanlıklar kazanma anlamında eğiterek, ehli hayvanlar gibi kullanması veya sömürmesi olayıdır.

Onların, icat ettikleri yeni yeni araç, gereç ve kurallara göre insanlarda yeni yeni şartlı refleksler veya alışkanlıklar, özentiler yaratmaları, sömürüyü katmerleştirmekten başka -insanlığın gelişmesine- çok az fayda sağlamıştır, ve gittikçe de zararı faydasından fazla olacaktır. Çünkü ilk mucitleri ayrı tutarsak, kolonyalizmin metropollerinde birikenkapitale beraber daima bir icat monopolü teşekkül etmiş ve spekülâtif bir "insanlık yararı" kavramına dayanılarak birçok ıvır zıvır -hatta zararlı- nesne ve abuk sabuk -hatta yanlış- kural da insanlığa dayatılmıştır.

Halbuki üretim araçlarının ve teknolojinin günümüzde ulaştığı kalite, fizikî hayvan ve insan gücüne ihtiyaç duyulmayacak bir seviyeye gelmiştir. Demekki artık genel olarak fazla insana değil, kaliteli insanlara ihtiyaç vardır. Yani bilgi toplumuna ancak böyle varılabilecek ve de insanlığın gelişmesi yönünde gerçek ihtiyaçları objektif olarak veya medyatik beyin yıkamalardan bağımsız olarak tesbit edebilecektir.

O halde demekki bir ülkede böyle bir (kolonyalist) boyunduruğu kırmak için herşeyden önce orada bir birey-insan seçme-yetiştirme sistematiği kurmak gerekir.

Ancak tatbikatta şöyle bir antagonizma ile karşılaşılacaktır: Böyle bir sistematiği veya İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nı kurmak için en azından yukarıda anlatılanları anlayabilecek seviyede sağlıklı aklı melekelere sahip insanların (yeterli kalite ve kantitede) bulun-

Dünya'da tesis ederek, uzun yüzyıllar tasfirleri ile, özendirici hatta tahrik edici kurgulamaları ile yaptıkları cennet spekülâsyonuna mahkûm olarak yasadıkları papazlardan, keşişlerden intikam almaktan başka birşey değildir.

Ama tabii ki bu arada insanı insan yapan beslenmeyle, çiftleşmeyle ilgili temel tabuları hoyratça çigneme teşebbüslerinde bulunarak ve de bunun gösterilerini, propagandalarını yaparak insanlığa kötü örnek olmaktadır.

Ancak, insanı insanlıktan çıkardığı ve de ölüme sürüklediği açıkça görülen beslenme kökenli oburluk (ve şişmanlık) ile, seks kökenli AIDS illetleri -aynı zamanda- onların akıllarını başlarına devşirmelerini sağlayacak müjdecî birer işaret olarak da görülebilir

ması gerekmektedir. Halbuki kolonyalizmin etkisi altındaki bir geri ülkede egemen olan insanlar kolonyalizmin -yukarıda izah edilen- tabiatı icabı olarak seks bağımlısı düşünme özürlü insanlardır.⁽⁵⁾

Yani bu tür insanlar -genellikle- bırakalım ruhî ve aklî olgunluğunu kazanmayı bir yana, hatta biyolojik ergenliğini bile tamamlamadan cinsel ilişkiye başlatılmış -halk deyiimi ile "aklı götünde"- insanlardır. Dolayısıyla daha reflekslerini ve/veya biyolojik genlerle gelen becerilerini kontrole almayı başaramamış ve onlara uygun davranışlar göstermeyi öğrenememiş insanlardır. Dolayısıyla de çoğu anatomik yapı itibariyle bile anormal gelişme göstermiş insanlardır.

Seks bağımlısı düşünme özürlü dediğimiz -melekeleri muhtel- bu tür insanlar sosyal ilişkilerinde dalgacı (sorumsuz) ve yalancı oldukları gibi metabolizma bozukluğundan dolayı da yemek seçici ve/veya oburdurlar.

Dalgacı olmaları, karşı cinsten kişilerle daimî bir flört (kur) ilişkisi⁽⁶⁾ içinde bulunmalarından, (dolayısıyla ferasetli ve kararlı olamamalarından), yalancı olmaları da cinsel ilişkinin mantık dışılığından ve zıt yönlülüğünden kaynaklanmaktadır. Çünkü bir defa cinsel uyarın

(5) Ve de bu insanlara bir gün mutlaka gereken(!) ekonomik seviyeye ve dolayısıyla gereken(!) konfora -ve içgüdüsel yönlerdeki- her türlü tatmine ulaşacağı ve de ancak ondan sonra rahatça düşünme ve yaratma şartlarına kavuşacağı palavrası telkin edilmektedir. . .

Yani önce ekonomi düzelecek ancak ondan sonra sosyal, bilimsel gelişme olacaktır denilmektedir. Halbuki insanların değil ilerlemesinin, hatta varoluşlarının, hayvanlara fark atışlarının bile esas sebebi, içgüdüsel yönlerdeki ihtiyaçlarına gem vurması, beslenmeyle, çiftleşmeyle ilgili ihtiyaçlarına imsak (tutma) uygulayarak, onları erteleyerek artı-değer (insanî değer) yaratmasıdır...

(6) Cinsel ilişkiye alışmamış, bu yönde cinsel uyarın ve fetişler edinmemiş olan gençlerin "sevgi" veya "arkadaşlık" da denilebilecek flörtü'nü, cinsel reflekslerini çalıştıracak olan muayyen şartları, fetişleri aramak anlamındaki seks flörtünden ayırmak lâzımdır. Çünkü bir bakıma bizim esas amacımız, eski romanlara, masallara, efsanelere konu olmuş romantik ve/veya plâtonik aşkları yeniden yeşertecek ve birçok Ferhat'lar yetiştirecek ortamı hazırlamaktır.

Yani böylece Freud'un "süblimasyon" kavramına uygun olarak öyle bir insanî güç ortaya çıkacaktır ki tek bir kişiyle bile dağları delmek mümkün olabilecektir.

davranışlarını (cilvelerini) ve cinsel fetişlerini sergileyerek avını arayan bir dişi insan ile, penis denilen ekstremite'nin kalktığı yöne meyletmek ızdırarında olan bir erkeğin yapıcı ve yaratıcı anlamda düşünebilmelerine imkân yoktur. Onlar ancak terbiye ile alıştırmış oldukları didaktik öğretisel, geleneksel veya moda olan davranışları gösterip, kamuları dillendirebilirler.

Sonra da cinsel ilişkiye geçen iki kişi -biri etken diğeri edilgen olacağından- birbirlerine karşı zıt (sadistik-mazohistik) duygularla yüklendikleri halde sanki yaptıkları mantıklı ve uyumlu bir işmiş gibi müşterek veya uyumlu sözler sarfederler. Ama işte bu, farklı duyguların aynı veya uyumlu sözcüklerle ifadesi, yalancılığın kaynağını teşkil eder. Öyle ki kendini de aldatma anlamında bir yalancılıktır bu... Meselâ hayvanî bir boşalma -daha doğrusu sıkma ve sıkılma- hırsı olan cinsel vuslat hâlini, sevinmek, sevinçli olmak anlamlarını da taşıyan bir "sevgi" sözcüğü ile ifade etmek iki taraf için de kuyruklu bir yalandır. Hele "sevişmek" sözcüğü galat bir yakıştırmadan başka birşey değildir. Halbuki bu durumu Türkçe'deki "kızgını" sözcüğü ile karşılasalar her iki taraf için de duygular ortalama olarak daha doğru ifade edilmiş olur. Çünkü bilindiği gibi "kızgın" sözcüğü hem bir öfke hâlini hem de çiftleşmeye hazır olma hâlini ifade eder..⁽⁷⁾ Kaldığı "frijit" denilen kadınlarla "ereksiyon zafiyeti" ve/veya "bel gevşekliği" ile malûl olan erkeklerin cinsel temas hâlinde duydukları "nefret"i de kapsayan aşırı karmaşık ve çelişik hisleri "sevgi" kavramına sokuşturmaya kalkmak, yalandan da öte bir düzenbazlıktır. Ki çoğu zaman vahşice patlamalara hatta cinayetlere sebep olmaktadır.

TÜSTAV

(7) Sahne sanatçıları -branslarından ve şov konularından sarfınazar- aslında gerek bedensel olarak gerekse davranış ve ilişkileri ile bize insan güzelliğinin, zerafetinin ve letâfetinin örneklerini, insan sevgisinin yüceliğini (veya bunun tersinin komikliğini) gösterirler. Ama onların çok azı rol arkadaşları ve/veya meslektaşları ile evlenir...

Güzelliği ile ünlenmiş sahne sanatçılarının çoğunun arkasında görünmez (ve de güzel olmayan) bir "kızgın" eş veya dost vardır. Ne yazık ki güzel ilişki ve davranışları sadece bir rol, gerçek ilişki ve davranışları ise düpedüz hayvanlıktır. Ki genellikle özel hayatlarına önem verdiklerinde hayvanlığı dolu dolu yaşamak için sanatlarına ara verirler. Ve de doyasıya(!) hayvanlık yaparak iyice çirkinleşip da-

Aslında insanların ileri derecelerdeki şehvet hallerinde ağızlarının sulanması (yani tükürük bezlerinin boşalma refleksi) gözönüne alındığında, insanlararası seksin en fazla "yamyamlık seviyesindeki bir insan faaliyeti" olabileceği yani o seviyeden veya aşamadan sonraki dönemler için tamamen zorakî ve sunî -veya gerileme anlamında- bir faaliyet olduğu, yani toplumun idamesi için tanrının emri ile, usulünce ve kararınca kerhen ve de tanrıdan af dileye dileye yapılan bir etkinlik olduğu anlaşılır.⁽⁸⁾

Netice olarak kolayca anlaşılır ki yukarıda izah ettiğimiz şekilde bir ruhî -ve aklî- olgunluğa varmadan cinsel ilişki alışkanlığı kazanmış ve herhangi bir seks ilişkisinde taraf olmuş olan insancıklar yalnız düşünmeyi,

ğıttıktan sonra tekrar sanatlarına dönerek kendilerini toparlar veya yeniden yaratırlar.

Yani sanatçıların özel hayatları ile gizli kalabildiği devirlerin müessir bir kitle eğitim aracı olan teatral eğitim artık önemini yitirmiş ve hatta zararlı örnek olmaya başlamıştır.

Demekki artık hayatın kendisi sahne sanatı, sahne sanatlarının hepsi de hayatın ta kendisi olmalıdır.

Veya başka bir deyişle sahne sanatçıları insan güzelliklerini doğru dürüst gösterebilmeleri, sergileyebilmeleri için, vede bilimle uğraşacak olan insanlar objektif ve yaratıcı olabilmeleri için bilinçli olarak aseksüel yaşamalı, yani herhangi bir seks ilişkisi içinde taraf olmamalıdır.

İşte İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı olarak kurmaya çalıştığımız sistematik de aslında bu hedefi gerçekleştirmeye yönelik faaliyetler metodolojisinden başka birşey değildir.

(8) Günümüz Türkiye'sinde olağanüstü yaygınlık gösteren dinci teşkilâtlar, kendilerinin örgütlenmesinde pragmatik açıdan yararı büyük olan İslâm'ın beslenme ile ilgili temel tabuya uygun olarak öne sürdüğü bölüşümcülük usullerini sık sık dile getirip vurgularlarken, fuhşa karşı alınması gereken önlemlerden ve özellikle cinsel temas öncesi ve sonrası yapılması gereken ibadetlerden hiç söz etmemektedirler. Dolayısıyla de bu durum, dinci örgütlenmelerin bunca yayılmasında gizli veya mistik bir fuhuş teşvikçiliğinin rolünü ortaya koymaktadır.

Halbuki -özellikle- İslâmiyet, öldükten sonra karı-koca'nın birbirine mahrem olacağını vurgulayarak (ve birarada gömülmesine cevaz vermeyerek), zaman ötesinde veya ateş öncesinde, veya panteist zon'da insanlararası cinsel temasın tabusal bir yasak olduğunu -yani karar ve niyet dışı cinsel ilişkinin günah olduğunu- dolayısıyla de evliliğin evrensel olmadığını vurgulamaktadır.

tefekkür etmeyi değil gerçek sevgiyi, sevmeyi bile bilmezler. Onların genellikle sevgiden anladığı, içgüdüsel yönlerde edindikleri şartlı reflekslerinin tatmini olayıdır. Kaldığı bu tür erkeklerde doğal olarak "bel gevşekliği" denilen illet de bulunacağından son tahlilde ortaya yine kadınsız olamayan ama devamlı da tatminsizlik çeken ve de kadına karşı eziklik hisseden (yani bonkör ve asabî veya hırçın tavırlar sergileyen) düşünme özürü, kararsız ve tatminsiz bir insan çıkar.

Dolayısıyla bunların, melekeleri güçlü bir insan tarafından (Buda gibi, Konfiçyüs gibi..) bir sevgi atmosferinde toparlanıp ahlâkî bir öğreti ile doğru yola yönlendirilmeleri de artık mümkün değildir.

O halde nüfusları olağanüstü artmış ve aynı dili konuşan halkları yönetmek için, bırakalım demokratik rejimleri bir yana, bir didaktik sosyal doktrin bile olanak sağlayamayacaktır.

Bu da demektir ki böyle ülkeler ya ufak parçalara bölünüp kolonyalist metropollere bağlanarak tanrı kralların zuhur etmesini bekleyecekler, yahut da korku ve dehşet salan bir tanrının dogmalarla, naslarla örülmüş, dinî doktrininin -ve uygulamacı rahiplerinin- sultası altına gireceklerdir.

İşte bundan, bu evrensel tehlikeden dolayı bütün Dünya'daki bilim adamları ve mütefekkirler İnsan (Emek) Bilimi'ne angajedirler veya ergeç angaje olmak zorundadırlar. Çünkü düşünen insanlar, birgün mutlaka kendilerini olaylardan tecrit ederek Yunan tanrıları gibi bulutların üzerinden veya rahat koltuklarından yaptıkları çağrışımlarla olayları incelemek gibi skolastik bir objektivite anlayışından kurtulacaklardır. Dolayısıyla de onlar birgün mutlaka insan düşüncesiyle bundan bağımsız olarak patlak veriveren savaşlar arasındaki kopukluğun farkına varacak ve insan kıpırtısı (davranışı) ile düşüncesi arasındaki sibernetik bağı (davranış düşünceyi, düşünce de davranışı belirler anlamında) sürekli olarak kontrol eden bir sistematiği tesis edeceklerdir.

Enternasyonel İnsan (Emek) Bilimi Konferansı'nın ilk önce Dünya'nın neresinde toplanacağı, yani yukarıda sözü edilen an-

tagonizmanın aşılmasına hangi ülkedeki hangi halkın hangi insanlarının önayak olacağı henüz belirsizdir.⁽⁹⁾

Onun için gönlüm istiyorki bu işin teorik temellerine bu kadar emek verdikten sonra bunun pratiğine de Türkiye'den, İstanbul'dan -bir an önce- başlansın; ve de İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı olarak hayata geçirilsin... Ki ilk meyvelerini 8-10 sene sonra Türkiye'den toplayabilelim.

Ancak görünen o ki, bize bugünkü hayat sahasını açan Gazi Mustafa Kemal'e malûm olduğu gibi bugün ülkedeki iktidar sahipleri "gaflet, dalâlet ve hatta hıyanet" içindedirler...

Ayrıca şayet Gazi, ideolojik bir doktrin veya bir metod veya bir düşünce sistemi ortaya koymuş olsaydı, diğer bütün ideolojik doktrin sahiplerinin yaptığı gibi "benim doktrinime, metoduma veya düşünce sistemime sınırsız sarılın" şeklinde bir vasiyette bulunurdu. Halbuki O, en gerçek rehberin (mürşitinin) ilim olduğunu söylemiştir.

O halde demekki Gazi'nin işaret ettiği "gaflet, dalâlet ve hatta hıyanet içinde bulunan iktidar sahipleri" tanımı, hiçbir zaman yargısal dava konusu olmadığı ve mahkûmiyet almadığı (veya fraksiyon doğurmadığı) için bir devlet ideolojisi hâline getirildiği açıkça belli olan Atatürkçülük doktrinini icat edenlere ve ona sahip çıkanlara, yani bütün Atatürkçülere de şâmilidir.

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

(9) Yüzyıllardır süren "cebrîk kesinlik" modasına uygun olarak Marksizm'in öngördüğü sınıf çelişkilerinin zorla ve/veya radikal bir şekilde aşılacağı prensibi evrensel değildir. Zaten tarihteki büyük toplumsal-fikirsel dönüşümlerin tedricî ve fonksiyonel olduğu da gayet açıktır.

Şayet K.MARKS ve F.ENGELS gerektiği kadar matematik bilseler ve de çağdaşları olan ABEL'den haberdar olsalardı, hiç olmazsa üçüncü dereceden daha büyük dereceli denklemlerin radikal ifadelerle kesin çözümlerinin (Köklerinin) bulunamayacağını öğrenir ve dolayısıyla önce cebrîk kesinlik modasına şüpheyle bakar, sonra da materyalizmi, pozitivizm sapmasından koruyabilirlerdi.

UTANGAÇ TANRILAR & MAHCUP PEYGAMBERLER

Şimdiye kadar diğer insanlara karşı -hangi konuda olursa olsun- üstünlük taslamış ve/veya bariz bir şekilde üstünlüklerini kanıtlamış olan başarılı insanlar daima kendilerinde tanrısallık vehmetmişler yani ya bir tanrı veya tanrıdan bir parça, yahut da tanrının bir yakını veya elçisi olduklarını zannetmişlerdir. Kendileri bu zanlarını açıkça ifade etmeseler bile diğer insanlar anonim bir kanı veya eşitreşim (rezonans) hâlinde bu kanıyı yüksek sesle dile getirmişlerdir. Dolayısıyla -bilhassa ekonomik, sosyal ve politik konularda başarı kazananlar olmak üzere- hemen hemen hepsi de insanla ilgili her konuya el atmış ve ahkâm kesmiştir.

Çünkü kendilerinin rasyonel bir izahını yapamamışlar ve dolayısıyla yerlerine ikame edilecek bir birey insanın objektif olarak seçilip (seleksiyon) yetiştirilme yollarını, usullerini gösterememiş, ortaya koyamamışlardır. Dolayısıyla de -zaman ve mekân aşırı da olsa- kendi kalitelerinde bir akran bulmaktan ümitlerini kesip, ya yalnızlıklarına metafizikte çare arayarak kendilerine metafizik bir hâmi (tanrı) edinmişler, yahutta kendileri metafiziğe sürüklenerek (tanrılık vehmine kapılarak) önünde sonunda zırvalamışlardır.

Halbuki kendilerine gelen yüksek düşünce ve ilhamların aynı zamanda Dünya'daki ve tarihteki (hatta ateş öncesindeki) güçlü melekeli kişilerin ve hatta melekî (veya panteist) grupların mesajları demek olduğunu anlayabilseler, yani zamanın izafiliğini ve melekelerin anonimliğini kavrayabilseler hiç de yalnızlık çekmeyecekler ve metafiziğe sürüklenmeyeceklerdir.

Çünkü şimdiye kadar yani İnsan (Emek) Bilimi'ne kadar aklın rasyonel (aklî) bir tarifi yapılamamıştır.

Bunun sonucu olarak rasyonel bilimlerle uğraşanlar bile kısmen mistik olmakta ve bilimsel buluşları, görüşleri de zamanla birer skolastik doktrin veya nass hâline dönüşmektedir. Yani tarihte çok defa görülmüştür ki ilmî otoriteler (veya dahiler) tarafından bulunmuş ve/veya tesbit edilmiş olan kanunlar veya prensipler bir süre sonra tartışılmaz birer nass haline gelmiştir. Meselâ unutulmamalıdır ki Aristo'nun formüle edip kaleme aldığı bir "Mutlak Eşitlik (veya özdeşlik) Prensibi" bir nass haline geldiği için bin yıldan fazla bir süre sıfır sayısının keşfini, ikibin yıldan fazla bir süre de Aristo Mantığı'ndaki paradoksallığın anlaşılmasını engellemiştir.

Halbuki iyi bir seleksiyon ve yetiştirme sistematiği kurulduğunda (veya İnsan (Emek) Bilimi'nde) açıkça görülür ki üstün insanlar veya dahiller de doğal bir kanuniyete uyarlar. Ve her doğal olayın eğrisi olan çan eğrisinin (veya Gauss Eğrisi) üst tepesini teşkil ederler. Dolayısıyla de anlaşılır ki her zaman ve her branşta çalışabilecek ve o branşın keşintiye uğramadan gelişmesini sağlayacak yeterli yetkinlikte üstün insan bulmak mümkündür.

Yani bu da demektir ki üstün insanların veya dahilerin ender olarak ortaya çıkması, Tanrı'nın keyfinin öyle istemesinden değil, kolonyalist rejimlerin -veya şeytanın- yaptığı beyin tahribatından, birey-insan katliamından kaynaklanmaktadır. Meselâ ben hayatımda otuz küsur yılda büyük şehirlerde, üniversite muhitlerinde bile rastlamadığım kadar adama, üç küsur yıllık mahkûmiyet dönemimde hapishanelerde rastladım. Ama ne yazık ki, bedenî ve aklî melekeleri çok güçlü olan bu adamların hemen hepsi ümmî ve kriminaldir.

Esasına bakılırsa fikriyatı ve bilimi üreten kaynak, insandır. Temel varsayımları veya kaynağı araştırmaya ve deneye kapalı yani metafizik olan doktrinler ise skolastiktir. O halde düşüneni dışarıda bırakan bütün düşünceler ve düşünce sistemleri de esas itibarıyla skolastiktir.

Halbuki -Tanrının müdahale edemediği- ilk bilimsel düşünce sistemi, sıfır sayısının keşfi ile "El Cebîr" olarak yaklaşık 14 yüzyıl evvel tesis edilmiş, bütün bilimsel düşünce sistemlerinin metodolojisinin (veya

mantığın) temel prensibi de 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren "seçme aksiyomu", "iyi sıralanma prensibi", vs. olarak tesbit edilmiştir. Ve de 20. yüzyılın başında Russell Paradox'un ortaya konulması ile Aristo mantığı bilinçli ve kesin olarak aşılmıştır.

Yani artık iyi sıralanma prensibi gibi temel prensiplerin bizatihi kendileri de her cümlede (set) ve/veya olayda deneye açık, hatta tahkikata, merakabeye muhtaçtır. Zaten konulmuş olan isimleri bile birer fiildir. Çünkü bu prensipler aslında insan melekelerinin formel ifadesinden başka birşey değildir.

Sonuç olarak ortaya çıkmaktadır ki aslında İnsan (Emek) Bilimi ça-
pında bir düşünce genişliğine ulaşamamış olmakla birlikte büyük bir maddî güç elde etmiş ve/veya insanlara hükmeder hale gelmiş günümüzün başarılı insanların tanrı tanımaz olanları bizzat kendilerini tanrı sayan, diğerleri de kendilerini şu veya bu çapta peygamber -veya seçilmiş- sayan otokritik yoksulu (veya otokritiğini kaybetmiş) psikopat insanlardır. Ve de bunların bir kısmının dinsel literatürü ve kavramları kullanmaları, bilimsel terimleri kullanan diğerlerinin gerçek bilim adamı olduklarına kanıt teşkil etmez; ancak bu farklılık asırlarca önce herbir kavramının "yedi deve yükü tefsir" kaldırdığı söylenen dinsel literatürde, dincilerin mecazlarla, teşbihlerle daha rahat ve sorumsuzca at oynatabileceklerine delâlet eder.

Bugün artık kendini tanrı sanmak veya kendini tanrıya yakın sanarak sorumluluğu ona yüklemek yobazlığı, aslında hem otokritik yoksulluğundan mütevellid psikolojik bir hastalık, hem de -tüm bilimsel terminolojilerden ve metotlardan bağımsız- metodolojik bir yanlışlıktır.

Bu da demektir ki bugünkü kolonyalist düzende ancak kendilerine soracakları "ben neyim?" sorusuna rasyonel cevap bulamayan otokritik yoksulu psikopat karakterli insanlar büyük maddî güç elde edebilir ve/veya etrafına kalabalık toplayabilir.

Hele ki dinin mistik cazibesini de kullanarak zavallı insanları etrafına topladıktan sonra onların maddî çıkar ilişkilerinin koordinatörlüğüne soyunarak güç ve itibar elde etmek, akli başında hiçbir insanın kabul edebileceği -anlamda- bir başarı değildir.

Hz. Muhammed'in "Benden sonra başka peygamber gelmeyecek" sözü aslında "Artık insanlar kendi kendilerini de izah edebilecek, aralarında an-

laşabilecek bir aklî seviyeye ve ilmî birikime ulaşacaklar" şeklinde tefsir edilmelidir. Çünkü birey insan kıtlığı, hatta yokluğu çekilen kadim dönemlerde yalnızlık çeken bir birey insanın kendini tanrı veya peygamber olarak görmesi (göstermesi ve de görülmesi) normaldir. Ama insanlığın, Dünya'nın muhtelif yörelerinde olağanüstü marifetler sergilediği bir dönemde çıkıp da, mârifet sahibi diğer insanlarla anlaşacak dili (terminolojiyi) öğrenmek, yaratmak yerine kadim dinsel literatürden birtakım yeni yorumlar çıkarıp öğretiler derleyerek etrafına adam toplamak psikopatlıktır...

Ve Tanrı veya Allah kavramı da artık insanca yaşama ve gelişme anlamında bir yöneliş veya yön olarak anlaşılmalıdır.

Aslında son peygamber Hz. Muhammed de Allah'ı "her zaman ve her yerde bulunduğu" gibi tanımlarla şekilsellikten münezzehe kıldıktan sonra ibadetlerin muhatabını da tamamen simgesellikten çıkarmış ve ibadetler için veya tanrısal bir yöneliş için sadece coğrafi bir yön (Kâbe yönü) tayin etmiştir.

Ama uzaya çıkan insan için artık böyle bir yönün de ve o ibadetlerin de bir anlamı kalmayacaktır.

O halde ileride kitlesel, âyinsel ritüeller ne şekilde olursa olsun tanrısal yön ancak antropolojik, etnografik, folklorik, dinsel, teknolojik, bilimsel, vs. unsurlardan müteşekkil insanlık kültürünün gelişme yönü olarak belirlenebilecek ve tanrı-insan ikiliği (kategorik ayrımı) aşularak, insan, tanrılaşma ve herşeye muktedir olma yolundaki bir yolcu kimliği kazanacaktır. Ki bu aynı zamanda İslâmîyetin tevhit ilkesinin matematiksel mantık çerçevesine alınıp hayata geçirilmesi demek olacaktır.

Son tahlilde ise aslında canlılığın antitezi olan insanın esas görevi, canlılığından tamamen kurtulması ile tamamlanacak ve yerini kâinatı çok daha süratle keşfedip fethedecek cansız şuurlu varlıklar (veya cansız varlıkların şuurulanma süreci) alacaktır denilebilir.

Bu izahlar muvacehesinde insanın mekân ve zaman ötesine giderek tanrılaşması sonucuna varmamız, aynı zamanda zaman ötesinde zaten bir tanrının bulunduğu neticesini de verir. Ki böyle bir tanrı anlayışı, metafizik olmayan, insanları sorumsuzluğa ve yobazlığa sürüklemeyen bir anlayıştır.

Müritlerinin ve/veya çevresinin bana yakınlaşmaları dolayısıyla bu yazımı fikirlerinden kendisini tasavvufçu ve mahcup peygamber olarak tanıdığım Fethullah Gülen Hoca'ya ithaf ediyorum.

Ali Ergin GÜRAN

NOT: Tarikat geleneğine uygun olarak Dârül Harb'de yol üzere, cehd üzere oldukları için hiçbir Osmanlı Padişahı'nın Hacc Fârizâsını yerine getirmemiş olduğu ve ne yazık ki buna -şu veya bu sebep ve saikle- teşebbüs etmiş bulunan Genç Osman'ın da feci şekilde linç edildiği herkesin malûmudur.

Bu açık gerçeğe rağmen Fethullah Hoca'nın Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı'nı Hacc götürme gayretleri, Tarikat terbiyesi ile kabil-i telif olamaz.

O halde Fethullah Hoca daha çok hiyerarşik ruhban geleneğinden etkilenmiş bir nevî şeyhlik, mollalık teşkilâtlanmalarına yakın olabilir.

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN ÇALIŞANLAR DERNEĞİ "VAKIF-DER" KRONİĞİ

VAKIF-DER Yönetim Kurulu, 26.11.1994 tarihinde gördüğü lüzum üzerine aldığı 30 no'lu kararıyla, bir olağanüstü kongre toplayarak kurullarını yeniden oluşturma yolunu seçti.

2. Olağanüstü genel Kurul, 17 Aralık 1994 Cumartesi günü saat 15.00'de Derneğin Çağaloğlu'ndaki merkezinde, aşağıdaki gündem çerçevesinde toplanmıştır:

1. Açılış ve Divan Teşkili.
2. Tüzük Değişikliği.
3. Yönetim ve Denetleme Kurulları asil ve yedek üyelerinin seçimi.
4. Öneriler, temenniler ve kapanış.

20 üyenin katıldığı Genel Kurul, saygı duruşunu müteakip Dernek Başkanı Ali TÜMER'in konuşmasıyla açıldı.

Daha sonra verilen bir önerge doğrultusunda Divan Başkanlığı'na Mustafa Ö. KÖKÇELİ, Başkan Yardımcılığı'na Ramazan DEMİR ve Sekreter'liğe Recep METE seçildi.

Tüzüğün "Yönetim Kurulu'nun seçimiyle ilgili" 7. maddesi görüşüldü ve daha önce, "Yönetim Kurulu bir Başkan, bir Sekreter, bir Sayman ve iki Yönetim Kurulu Üyesi olmak üzere ayrı ayrı ve doğrudan, gizli oyla seçilecek 5 Asil ve 5 Yedek üyeden oluşur." şeklindeki madde başlangıcı, "Yönetim Kurulu 5 Asil ve 5 Yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu yapacağı ilk toplantısında kendi içinden bir Başkan, bir Sekreter ve bir Sayman seçer." şekline oybirliği ile dönüştürüldü.

Gündem'in seçimlerle ilgili 4. Maddesi'ne geçmeden önce bir konuşma yapan Dernek Başkanı Ali TÜMER, özetle:

"Derneğimiz bu dönemde, ileri sürülen eleştirilerin aksine, her dönemden daha fazla faaliyette bulunmuştur. Üyelerinin maddi-manevi katkılarıyla bir lokal tesis etmiş ve derneğe yeni üyeler kazandırmıştır. Dergimizin en kısa zamanda en kaliteli olarak çıkması ve dağıtımının yapılması sağlanmıştır.

"Başkan olarak benim de gücüm ancak buna yetmiştir. Dolayısıyla yapılan eleştiriler yersiz ve haksızdır. Ben bu Kongre'nin dahi neden toplandığını anlamış değilim: Yönetim Kurulu üyeleri istedi diye imza koydum. Hiç gerek yoktu. Açılış konuşmamda da belirttiğim gibi bu dönemde Yönetim Kurulu'nda görev almayacağım. Lütfen hiçbir arkadaş da boşuna beni aday olarak düşünmesin ve teklif etmesin" dedi.

Buna karşılık söz alan Ali E. GÜRAN, "meselenin bir alınganlık meselesi olamayacağı"nı belirterek ezcümle:

"Yönetim'in iş yapmaması değil, eleştiri konusu olan işleri sıralamayı becerememesi ve yanlış işler yapmasıdır. Birbiriyle irtibatsız ve genel olarak mutabakatsız davranılmıştır. Yönetim'in bir çalışma plânı olmamıştır. Adeta METAŞ şirketlerinin bir alt komisyonu gibi düşünülmüştür. Dolayısıyla de para bitti diye yaşanan panik buraya da yansıtılmış, toplayıcı değil dağıtıcı olunmuştur. Yani görevde suistimal yapılmıştır.

"Derneğin dışarı açılması üzerine propaganda yapılması yolunda hiç bir adım atılmamakta ısrar edilmektedir. Son sayıda verdiğim çalışma plânı hakkında bile tek kelime edilmemektedir. Ben de esasen bu plân çerçevesinde Yönetim Kurulu'na aday olmayı düşündüm. Ama şimdi bakıyorum ki, Başkan dahi tüyme hesapları yapıyor. Dolayısıyla, bu işi götürmek üzere irade koyacak arkadaşlar olursa çok iyi olur. Aksi halde bir ay sonra bir "fesih" kongresi daha yapmak zorunda kalabiliriz" dedi.

Bunun üzerine söz alan Hükümet Komiseri, "eğer ortada bir suistimal varsa bunu araştırınız: hesapları kontrol ediniz. Daha sonra da icabında ibra etmeme hakkınız vardır" dedi. Kongre üyelerinin bazıları, "sui-istimal" kavramının esasen "kötüye kullanım" anlamında olduğunu; bunun parasal konularla ilgisinin sadece bir "galat anlama" olduğunu ifade ettiler.

Daha sonra söz alan Ali Bayram KARA, Ali E. GÜRAN'a hitaben hazırladığı bir metin üzerinden düşüncelerini dile getirdi; ve konuşmasının sonunda metnini Divan Başkanlığı'na teslim etti.

Baştan sona kadar tartışmalı bir atmosferde süren Kongre'nin bu safhasında söz alan Caner GÜÇAL özetle:

"Konuları şahsî sürtüşmelere indirgemeye gerek yok, önemli olan şu sırada bir program ortaya koyan Ali GÜRAN'ın önerisinin hayata geçirilmesi meselesidir. Bu konuda, başta hukukçu arkadaşlar olmak üzere her üyeye işler düşmektedir. Şu ana kadar bir başka plân getiren de olmadı ki tartışalım. Ben KATKI'da ifadesini bulan çalışma programını destekliyorum; kendi üzerime düşeni de yaparım" dedi.

Bu konuyla ilgili Mustafa COŞKUN, Cumhur AKSEL, Ali Bayram KARA, Şaban TAŞOĞLU ve Caner GÜÇAL yeniden söz almak suretiyle görüşlerini belirttiler. Daha sonra yapılan oylamayla Yönetim Kurulu "oyçokluğuyla" aklandı.

Yönetim ve Denetleme kurullarının seçimine geçmeden önce de aday belirleme çalışmaları için Kongre'ye ara verildi.

Yapılan oylama sonucunda aşağıda belirtilen kişiler Yönetim ve Denetleme Kurullarına seçilmişlerdir:

YÖNETİM KURULU ASİL ÜYELİKLERİ:

Mustafa Ö. KÖKÇELİ
Ali METE
Cumhur AKSEL
Caner GÜÇAL
Ali E. GÜRAN

YÖNETİM KURULU YEDEK ÜYELİKLERİ:

Mehmet YAVUZ
Ramazan DEMİR
Ali Bayram KARA
Arif YILMAZ
Mustafa COŞKUN

DENETLEME KURULU ASİL ÜYELİKLERİ:

Ali TÜMER
Mahmut AÇIKSÖZ
Şaban TAŞOĞLU

DENETLEME KURULU YEDEK ÜYELİKLERİ:

Ramazan ÇELİK
Ahmet KARAYİĞİT
Recep METE

Genel Kurul sonrasında yapılan delegelere açık ilk Yönetim Kurulu toplantısında,

seçildiler.

Başkanlığa : Caner GÜÇAL
Sekreterliğe : Cumhuri AKSEL
Saymanlığa : Ali METE

NOT: Temmuz 1992'deki kuruluşundan bu yana Tüzüğün üç kez tâdil edildiği gözönüne alınarak VAKIF-DER Tüzüğü'nün yeniden yayınlanması zorunluğu doğmuştur. Önümüzdeki sayfalarda Katkı okurlarının dikkatine sunarız.

KATKI

"VAKIF - DER"
İNSAN (EMEK) BİLİMİ
ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN
ÇALIŞANLAR DERNEĞİ
TÜZÜĞÜ

DERNEĞİN ADI VE MERKEZİ:

Madde - 1) Derneğin Adı "İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN ÇALIŞANLAR DERNEĞİ"dir. Derneğin kısa adı "VAKIF-DER"dir. Merkezi İstanbul'dur; şubesi yoktur.

AMACI VE FAALİYET KONULARI:

Madde - 2) GEREKÇE VE AMAÇ: Bu Dernek kuruluşu aslında, gelecek yüzyıllarda en az tabii bilimler kadar müsbet ve önemli olacak olan "İnsan (Emek) Bilimi"nin ilk defa Türkiye'de ve özellikle İstanbul'da ortaya çıktığının -bugün için mümkün olan mertebeden- tarihen tevsiki demek olmaktadır.

Bu kuruluş aynı zamanda İnsan (Emek) Bilimi'nin bir vakıf şeklinde, yani İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı adı altında hayata geçirilmesi için bazı melekelerin sirayeti ve bazı melekelerin bileşkesi olarak da olsa -muhtelif kası gelenek ve alışkanlıkların direncine rağmen- kolektif bir iradenin ortaya çıktığının tescili ve ilânıdır.

Ancak böyle bir Vakıf'ın kendi kendine yaşayıp gelişebilecek şekilde kurumsallaşması sürecindeki başarısızlık riskini -sadece zaman ve para kaybı şeklinde de tahmin edilse- asgariye indirmek gerekir.

Dolayısıyla Vakıfın daha kuruluş aşamasında gerek yurtiçinden gerekse yurtdışından maruz kalacağı muhtemel -kastî veya bilinçli- tertip ve sabotajlara kurban gitmemesi için herşeyden önce, gerektiğinde -muhtelif şekillerde- destek sağlanabilecek bir sosyo-ekonomik potansiyelin yaratılması lâzımdır. Gerçekten de böyle bir tertip ve sabotaj ihtimali vardır. Çünkü yıllardır İnsan (Emek) Bilimi hakkında yapılan yayınlar, ortaya konan orijinal fikirler kopkoyu bir sessizlikle karşılanmış veya kuşatılmıştır.

İşte Derneğimizin aslı görevi böyle bir potansiyeli yaratmaktır.

BÖYLE BİR POTANSİYEL GENEL OLARAK ŞU

YOLLARDA ÇALIŞILARAK YARATILABİLİR:

1. Kamuoyunda -konuya- ilgi ve tecessüs uyandırmak;
2. Kamuoyunu gerektiği zaman ve şekilde ve de gerektiği kadar hem İnsan (Emek) Bilimi'nin -retorik (sözsöz) mantıkla da olsa- teorik yapısı, hem de İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın teknik yapısı hakkında bilgilendirmek;
3. Çalışmalarımıza Dernek dışından da fikrî ve maddî katkı sağlamak.

Bu yollardaki çalışmaların somutlaştırılmasıyla da meselâ -ilk akla gelen- şu pratik işler sıralanabilir:

- Teberru toplamak; ve de teberru makbuzlarına Derneğin amacı ve İnsan (emek) Bilimi hakkında uyarıcı, tanıtıcı ve bilgilendirici veciz yazılar yazmak;
- Gelir sağlamak için eğlence geceleri ve "piyango"lar tertibetmek;
- Paralı ilân dahil hertürlü -yazılı, resimli, sözlü- tanıtımı yapmak;
- Periyodik, speriödik yayımlarla kamuoyunu uyarmak, bilgilendirmek;
- Çeşitli konularda İnsan (Emek) Bilimi çerçevesinde anketler yapmak, yazı yarışmaları düzenlemek;
- Çeşitli konuları İnsan (Emek) Bilimi'nde incelemek; tartışmak üzere paneller, kollokyumlar düzenlemek ve başarılı çalışmalarını ödüllendirmek;
- Lokaller ve İktisadî işletmeler açmak, kurmak, işletmek, işlettiirmek, kiraya vermek, kiralamak.

Yukarıda belirtilen tüm konularda Yönetim Kurulu yetkilidir.

DERNEĞİN KURUCULARI:

Madde - 3) Hepsi TC uyruklu olan aşağıdaki kişiler bu Derneğin kurucularıdır:

1. Mahmut AÇIKSÖZ	1945 - Antakya
2. Cumhuri AKSEL	1946 - Kozlu
3. Ramazan ÇELİK	1960 - Kâhta
4. Ahmet KARAYİĞİT	1951 - Akalan
5. Ali METE	1955 - Ereğli
6. Şaban TAŞOĞLU	1964 - Pütürge
7. Ali TÜMER	1947 - Antakya
8. Mehmet YAVUZ	1950 - Tavşanlı
9. Mehmet YILDIRIM	1956 - Divriği
10. Arif YILMAZ	1960 - Niksar

ÜYELİK ŞARTLARI:

Madde - 4) ADAY ÜYELİK: Medenî hakları kullanma ehliyetine sahip, 18 yaşını bitirmiş herkes Derneğe "Aday Üye" olarak başvurabilir.

Ancak esas konu ve amaç İnsan (Emek) Bilimi olduğundan, İnsan (Emek) Bilimi de bütün insanları birey-insan saymadığından, üyelik için biyografik malûmat (özgeçmiş) istenmez. Hernekadar İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın amacı -son tahlilde- insanların emek kalitelerine göre objektif olarak iyi sıralanabileceğini, bu şekilde hem toplumdaki kastî yapıları dağıtacak bir sosyal ilişkiler biçiminin doğabileceğini hem de güçlü toplumsal (kollektif) irade ve kişiliklerin (her konuda önderlerin) türeyebileceğini göstermek ise de, bu programı böyle bir dernek çapında tatbik etmeye ne imkân vardır ne de gerek. Ama buna mukabil -kuruçular dahil- tüm üyelerin patolojik seviyede şizofreni ve paranoya taşımadıklarını ispat ve/veya bu ruhî hastalıklara karşı devamlı olarak mücadeleyi -yani ruhî bütünlük veya kişilik kazanma mücadelesini kabul etmeleri gerekir. Çünkü sözkonusu ruhî (sosyolojik olarak da kastî) hastalıklar müzmin ve sâridir. Dolayısıyla önce melekeleri -kişilikleri- sonuç olarak da kollektif iradeyi tahrip eder.

Bunun için üyeler, icabında (özellikle çelişkili fikir ve davranışları görüldüğünde) -biyografik ve kültürel (yani töresel, geleneksel, dinsel)- tüm geçmişi ve ilişkide bulunduğu tüm çevreler hakkında sosyolojik inceleme, araştırma ve soruşturma yapılmasından rahatsız olmayacaklarını ve de istendiğinde kendileri hakkında yapılacak çalışmalara bizzat katılacaklarını beyan etmelidirler.

Aday üyelik için başvurular Yönetim Kurulu tarafından değerlendirilerek sonucu 30 gün içinde -yazılı olarak- kendilerine bildirilir.

Aday üyelik süresi 6 aydır. Bu süre, iki asil üyenin tavsiyesi üzerine kısaltılabilir.

ASİL ÜYELİK: Yönetim Kurulu karar verdiği andan itibaren her Aday Üye, Asil Üye olarak kabul edilir. İki asil üyenin tavsiyesi üzerine, aday üyelik için başvurular bekletilmeksizin Yönetim Kurulu gündemine getirilebilir.

FAHRİ ÜYELİK: Derneğin amacına destek üzere bilimsel çalışmalar yapan ve/veya yaptığı bilimsel çalışmaların -sonuçlarının- derneğin amaç ve faaliyetlerine uygun düştüğü anlaşılan -Dernek üyesi

olmayan- kişiler ile, Derneğe bir defada 10 milyon TL. karşılığı veya üzerinde aynî yada nakdî yardımda bulunanlar (TC uyruklu olmayanlar dahil) "Fahrî Üye" olarak ayrı bir deftere kayıt edilirler. (Bu meblâğ her yıl Ocak ayında Yönetim Kurulu tarafından yeniden tayin olunur).

Fahrî üyeler, Dernek Genel Kurulu'na ve Yönetim Kurulu'nun uygun gördüğü diğer toplantılara katılabilirler.

ÜYELİKTE ÇIKARILMA:

1) Derneğin kuruluş amacına uygun çalışmalar yapmamak veya bu amaca ters düşen davranışlar içine girmek;

2) Dernek'teki diğer üyeler ile bilinçli (ajansal) veya kastî (kastî geleneklerini dayatmak anlamında) olarak müzmin sürtüşmeler, gıcıklaşmalar içine girerek kolektif iradeyi yıpratmak(*)

üyelikten çıkarılmayı gerektiren hallerdir.

DERNEĞİN ORGANLARI VE ÇALIŞMASI:

Madde - 5) Derneğin organları şunlardır:

- Genel Kurul
- Yönetim Kurulu
- Denetleme Kurulu
- Kurucular Kurulu

GENEL KURUL:

Madde - 6) İki yılda bir Eylül ayı içinde Yönetim Kurulu'nun tesbit ve ilân edeceği tarihte "olağan"; Yönetim ve/veya Denetleme kurullarının gerekli gördüğü hallerde, veya üyelerden beşte birinin yazılı talebi üzerine "olağanüstü" olarak toplanır.

(*) **Kollektif İrade:** İrade bilinçten ayırlamayacağına, yani bilinçsiz irade olmayacağına göre (çünkü buna inat denir) kolektif iradeyi, ikna veya razı edilmişlerin, gerek iş gerekse kozmik emek (meleke) olarak katkıları da gözönüne alınmakla birlikte aslında "İnsan (Emek) Bilimi" hedefinin bilincine varmış olanlar belirler. Bu bilince varmış olanlar da herhalde bilimsel yazıları ile belli olurlar.

Yönetim Kurulu, Genel Kurul'a katılma hakkı bulunan üyelerin listesini düzenler. Genel Kurul üyeleri en az 15 gün önceden günü, saati, yeri ve gündemi mahallî bir gazetede ilân edilerek toplantıya çağırılır; çoğunluk sağlanamadığı takdirde yapılacak ikinci toplantının günü de bu ilânda belirtilir.

Toplantının yapılacağı gün, saat ve yer ile toplantı gündemi ve katılacak üyelerin listesi, toplantı gününden en az 15 gün önce Valiliğe bir yazı ile bildirilir. Toplantı başka bir nedenle geri bırakılırsa, nedenleri de belirtilerek aynı gazete yoluyla yeni bir ilân vererek üyelere duyurulur. İkinci toplantının, geri bırakılma tarihinden itibaren en geç iki ay içinde yapılması zorunludur. Genel Kurul toplantısı bir defadan fazla geri bırakılamaz. (İkinci toplantı için de yukarıdaki prosedür uygulanır).

Genel Kurul'da sadece gündeme konulan maddeler müzakere edilir. Genel Kurul üyelerinin onda birinin talebi halinde gündeme yeni madde/maddeler eklenebilir.

Genel Kurul, katılma hakkı bulunan üyelerin yarısından bir fazlasının katılımıyla toplanır. İlk toplantıda yeterlik sağlanamazsa ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz. İkinci toplantıya katılan üye sayısı, Dernek Yönetim ve Denetleme kurulları üye tam sayısının toplamının iki katından az olmaz.

Genel Kurul Dernek Başkanı tarafından açılır. Toplantı yeter sayısının tesbitinden sonra bir başkan ve iki sekreterden oluşan Kongre Divanı teşkil edilir. Divan Başkanı'nca yönetilen Genel Kurul sonrasında sekreterlerce hazırlanan toplantı tutanağı Başkan'la birlikte imzalanır ve diğer belgelerle birlikte Yönetim Kurulu'na teslim edilir.

Genel Kurul'u izleyen yedi gün içinde Dernek Başkanı derneğin tüm organlarına seçilen asil ve yedek üyelerin kimliklerini bir yazı ile Valiliğe bildirir.

YÖNETİM KURULU:

Madde - 7) Yönetim Kurulu 5 Asil ve 5 Yedek Üyeden oluşur. Yönetim Kurulu yapacağı ilk toplantısında kendi içinden bir Başkan, bir Sekreter ve bir Sayman seçer. Yönetim Kurulu, iki Genel Kurul arasında Derneğin tüm faaliyetlerini yürütmekle görevlidir. Dernek defterlerini usulüne uygun olarak tutmak, derneğin gelir ve gider hesaplarına ilişkin işlemleri yapmak, gelecek döneme ait bütçeyi hazırlayarak Genel Kurul'un onayına sunmak, tüzükteki amaçlara ve Genel Kurul kararlarına uygun faaliyet göstermek Yönetim Kurulu'nun görevleridir.

Yönetim Kurulu toplantılarına haklı bir mazereti olmaksızın üstüste üç kez katılmayanların üyelikleri düşer; yerine yedek üyeler sırası ile çağırılır. Yönetim Kurulu en az ayda bir defa toplanır.

DENETLEME KURULU:

Madde - 8) 3 Asil ve 3 Yedek üyeden oluşur. Derneğin hesaplarını altı ayda bir denetleyerek sonucu bir rapor halinde Yönetim Kurulu'nun dikkatine sunar.

Aynı zamanda Disiplin Kurulu görevini de yapan Denetleme Kurulu, Yönetim Kurulu'ndan gelen ve/veya kendi saptadığı konuların so-ruşturmasını neticeye bağlayarak Yönetim Kurulu'nun gündemine getirir.

KURUCULAR KURULU:

Madde - 9) Bu Derneğin kurucularından oluşur. Beşte birinin yazılı çağrısı üzerine her zaman toplanabilir. Toplantı sonucunda bir tavsiye ka-rarı ortaya çıkarsa, Yönetim Kurulu ilk toplantısında konuyu gündeme alır.

TUTULACAK DEFTERLER:

Madde - 10) Dernek, aşağıda yazılı defterleri tutmak zorundadır:

- Üye Kayıt Defteri
- Gelen ve Giden Evrak Defteri
- Yönetim Kurulu Karar Defteri
- Gelir ve Gider Defteri
- Bütçe, Kesin Hesap ve Bilanço Defteri
- Demirbaş Defteri
- Alındı Belgesi Kayıt Defteri

Noterden tasdikli olması gereken bu defterlerin usulüne uygun olarak tutulmasından Yönetim Kurulu sorumludur.

DERNEĞİN GELİRLERİ VE İLGİLİ USULLER:

Madde - 11) A. Derneğin gelirleri şunlardır:

- a) Yıllık aidat (En az 240.000.-TL.).
- b) Aynî - nakdî bağışlar.

- c) Bilimsel - kültürel faaliyetlerden sağlanan gelirler.
- d) Eğlence - piyango ve benzeri faaliyetlerden sağlanan gelirler.
- e) Yayınlardan sağlanan gelirler.
- f) Diğer gelirler.

B. Bağış ve aidat toplayacak kişiler Dernek Yönetim Kurulu'nca belirlenerek Valiliğe tescil ettirilir. İlk oturumda mahsubu yapılmak üzere Yönetim Kurulu kararıyla Dernek Saymanı'na 1 Milyon TL. avans verilebilir.

TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ:

Madde - 12) Tüzük değişikliği için toplantı nisabı üye tam sayısının 3/4'üdür. Genel Kurul toplantısına katılanların 3/4'ünün kararıyla Dernek tüzüğü değiştirilebilir.

DERNEĞİN FESHİ:

Madde - 13) Derneğin kuruluş amacı olan "İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı"nın gerçekleşmesi üzerine Dernek fesih edilir. Bu durumda Derneğin bütün varlığı "Vakıf"a devredilir.

SAİR HÜKÜMLER:

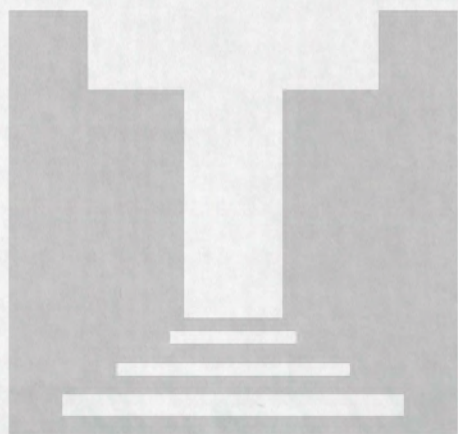
Madde 14) Bu Tüzük'te lâfzen ifade edilmeyen hükümler için Dernekler Kanunu, Türk Medenî Kanunu ve ilgili yönetmeliklere başvurulur.

SEYTANLA UĞRAŞIRKEN CİNLERE ÇATILMAZ
VE DE
CİNLENMELER YAZILMAZ
AMA...

CİNLENMELER
TUSTAV

Ancak kısa zamanda gördüm ki insan (Emek) Bilimini KATKI Der...
...te yazılan teorik açıklamaların arkayınadıklarını bahane eden Der...
...k uyduğunu çoğunun altında sırtına söz yapmaya hiç de niyeti v...
...dıkları söz... Hatta basit bir Kalkınma Ajansı'nın bile yüzlerini
...dıkları ve buluyorlar.

Bunun üzerine hiç vakit somut bir iş yapışını diye ecdadında
almış iki kadın vakfın mülk ve tevhid davasını -hem de kimlik d...
...nerek- gündeme getirdim.

TÜSTAV

ŞEYTAN'LA UĞRAŞIRKEN CİNLERE ÇATILMAZ VE DE CİNLENMELER YAZILMAZ AMA...

Ömrümde hiçbir zaman, ne tür olursa olsun dernek, sendika, siyasî parti, vs. gibi kuruluşlara üye olmamışım.

Hatta en genel anlamdaki Devlet organizasyonu içinde bile -birbuçuk yıllık mecburî yedek subaylık süresi ile toplamı üç yılı bulmayan iki üniversitedeki öğretim görevliliği ve de bir yıllık lise hocalığım hariç- maşlı müstahdem olarak çalışmadım. Üstelik Devlet'ten hiçbir şekilde ihale, kredi, teşvik, vs. almadığım gibi tüm Devlet müesseseleri ile ilgili işlerden bile birşey kazanmadım. Yani tamamen sivil bir birey olarak yaşamaya çalıştım. Ama bütün araştırmacılık ve müteşebbislik gücüme, potansiyelime rağmen doğal olarak (objektif şartlar muvacehesinde) kapitalist olamadım; hatta parasal güç olarak sıfırı tükettim...

Dolayısıyla ömrümde ilk defa Ali Tümer'in "bütün iradem ile İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın kuruluşu için çalışacağım" diye verdiği söz üzerine bu yönde somut çalışmalar yapmak üzere bir vasıta olarak düşündüğümüz VAKIF-DER'e Ali Tümer'in hatırına girmiş buldum.

Ancak kısa zamanda gördüm ki İnsan (Emek) Bilimi'ni KATKI Dergisi'nde yapılan teorik açıklamalarla anlayamadıklarını bahane eden Dernek üyelerinin çoğunun aslında somut işler yapmaya hiç de niyetleri ve istidatları yok... Hatta basit bir Kafeterya işletmeciliğini bile yüzlerine gözlerine buluşturuyorlar...

Bunun üzerine hiç yoktan somut bir iş yapılsın diye ecdadımdan kalmış iki kadim vakfın mülk ve tevliyet davasını -hem de kimlik davamız olarak- gündeme getirdim.

Ama yine de başta Av. Ali Tümer olmak üzere hiçkimsenin kılı kıpırdamadı.⁽⁹⁾ Ve de üstelik Derneğin kurucu lideri Av. Ali Tümer, SHP'nin eski Lideri Prof. Erdal İnönü'yü takliden, hiçbir gerekçe göstermeden Kongre'de aday olmamak -ve aday gösterilmesine de şiddetle karşı çıkmak- suretiyle Genel Başkanlıktan ve yönetimden yumuşakça çekildi... Sonradan öğrendik ki daha işin başında "Vakıf kuramayız, çok para lâzım; onun için önce dernek kuralım" diyen Av. Ali Tümer'in bu dediği doğru değil... Ve de anladık ki biz bu arada en az iki vakıf kurmamıza yetecek kadar bir parayı kafeterya macerasında çarçur etmişiz...

Yani bundan daha iyi cinlenecek bir durum olamaz...

Ama bütün bunlara rağmen, böylesine bir ülkedeki böylesine bir örgütte görülen böylesi olumsuz gelişmeleri tek tek insanlara -onların bilinçsizliklerine, kabiliyetsizliklerine ve hatta sabotörlüklerine- bağlamanın yanlış olacağını düşünmekteyim.

Çünkü gayet iyi bilmekteyim ki kolonyalizmin pençesine düşmüş bizimki gibi bir ülkede devlet örgütü aynen bir ehli hayvan üretme-yetiştirme çiftliği gibidir. Dolayısıyla böyle bir devlet içindeki sendika, dernek, vs. gibi alt örgütler de çobanlık, bakıcılık, treynerlik (veya terbiyecilik) gibi misyonlardır. Yani genel devlet yönetiminin güdümünde hayvani yönde çalışan, yani yaratıcı olmayan misyonlardır. Ve de devletten (dolayısıyla kolonyalizmin metropolünden) destek gelmezse yaşamalarına imkân yoktur.

Halbuki bizim amacımız, bu ehli hayvan üretme çiftliği haline indirgenmiş devlet yapısını düzeltmektir.

Yani devleti, eğitim ile yönetimin farklı sektörler şeklinde kategorik olarak ayrılmadığı, eğitimin sadece bir antrenörlük misyonu olarak kısıtlanmadığı, yönetimin de oylama seçimi ile belirlenen çobanlar ve/veya besiciler ve/veya bakıcılar anlamına indirgenmediği ve de inanların, branş ve mesleklerinin özelliklerinden bağımsız olarak bir insanlık kültüründe objek-

(1) Sadece Ali METE'nin Vakıf evraklarının tamiri ve transkripsiyonu hakkındaki şifahi önerisinde, Caner GÜÇAL'ın yazılı faaliyet plânı tasarısında sözü edildi ve de Yönetim Kurulu üyelerinin bir yemekli toplantısında da bol bol lâfi edildi. Ve ekonomik darboğaza girildiğinden dolayı da gündemden çıkarıldı. Ama bu arada benim mütevellişi bulunduğum İmam-ı Sultan Mehmet Bektaş Efendi Vakfı'nın kuruluşundaki mal varlığını ve bu varlığın nasıl yok edildiğini sorduğum dilekçemin takibi konusu tamamen unutuldu; ve de Vakıflar mafyasının keyfine bırakıldı.

tif bir şekilde seleksiyona (ayıklanmaya) tâbi tutularak seçilip sıralandığı bir yapıya kavuşturulmaktadır.

O halde böyle bir bozuk devleti veya kolonyalizmin metropollerine göre -bir koloni valiliği şeklinde- dizayn edilmiş bir devleti, yine bu devlete uygun bir örgüt (dernek) yapısı ile değiştirmek olanaksızdır.

Ancak böyle bir derneği İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı sistematığı kuruluncaya kadar mevcut devletin içindeki gelişmeye, yenileşmeye açık iyi unsurlar ile temas organı veya aracı olarak düşünmek ve kullanmak mümkündür sanıyorum.

Ama tabii ki amacımızı gerçekleştirmek için herşeyden önce gerek iş emeği ve gerekse kozmik emek (yaratıcı düşünce) olarak katkı sağlayacak fedakâr insanlara, birey insanlara ihtiyaç vardır. Ve de gerekli kalite ve kantitedeki insanlara ulaşıldıktan sonra hiçbir araca veya aracıya ihtiyaç kalmayacaktır.

Tabii ki bu süreç içinde aynı zamanda insan suretindeki iflâh olmaz şeytanın uşağı habis cinler veya ifritler de objektif kriterlerle ortaya çıkarılıp (en kısa zamanda) tasfiye edileceklerdir.

Bilindiği gibi, insanî yönde (veya Tanrılaşma yönünde) devamlı olarak birşeyler üretmeyen, yaratmayan kişiler, cinlerin zaptettiği, şeytanın oyuncağı olmuş, cinsel (veya kasti) mahlûklardır.

TÜSTAV

Ali E. GÜRAN

KATKI OKURLARINA DUYURULUR!

Son dönemde etraftaki cin sayısının yoğunluğu -ve bazılarının da benim habis cinleri zapt-û rapt altına almalarından dolayı- sıralama melekemi iyice dumura uğrattığı için ifritleri ayıklamam mümkün olamamıştır.

Bu kargaşalıkta sakın kafayla oturup da samimi bir Cinlenme yazmak akıl kârı değildi; yazamadım. Özür dilerim.

Cumhur AKSEL

KATKI

KURUCULARI

**A. CERRAHOĞLU (KERİM SADI)
ALİ ERGİN GÜRAN**

Sahibi:

VAKIF-DER Adına
Caner GÜÇAL

Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu:
Tel.: (0216) 341 01 65)

Mahmut AÇIKSÖZ
Arif YILMAZ

Yazı İşleri
Müdürü:

Cumhur AKSEL

Matbaa Sorumlusu:

İsmail R. GÜRLE

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez

Adres:

**İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği
"VAKIF-DER"**

Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu 34400 - İSTANBUL
Tel • Faks: (0212) 516 52 64 (4 Hat)

Dizgi-Baskı: **METAŞ** OFFSET REKLAMCILIK A.Ş.
Tel • Faks: (0212) 612 25 19

Dağıtım: SEÇKİ YAYINCILIK - Cerrahpaşa Cad. No:1
Işık Pasajı B-6 Aksaray - İstanbul
Tel.: (0212) 586 57 87 - 586 77 05

Son Baskı Tarihi: *22.02.1995*